

Arrest

**nr. 89 107 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 20 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 77 893 van 23 maart 2012 omdat haar asielaanvraag ongelooftwaardig is.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te

tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelde bij arrest nr. 77 893 van 23 maart 2012 de ongeloofwaardigheid vast van verzoeksters asielrelaas, omdat haar beweerde vrees voor vervolging niet strookt met recente en objectieve landeninformatie. In haar tweede asielaanvraag volhardt verzoekster in het ongeloofwaardig bevonden relaas van haar eerste aanvraag, bouwt daarop verder en poogt dit te staven via het voorleggen van bijkomende documenten. De voorgelegde individuele documenten vermogen de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas te herstellen. In weerwil van verzoeksters betoog hebben individuele documenten slechts bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Een lezing van 's Raads arrest nr. 77 893 van 23 maart 2012 maakt duidelijk dat van geloofwaardige verklaringen geen sprake is. Wat betreft de nieuwe feitelijke elementen die verzoekster in haar tweede aanvraag aanbrengt merkt de Raad op dat deze eveneens ongeloofwaardig zijn gezien zij kaderen in het ongeloofwaardige relaas van de eerste aanvraag.

In haar verzoekschrift betwist verzoekster de correctheid van de landeninformatie die aan de basis ligt van de ongeloofwaardigheid van haar eerste asielaanvraag en voegt zij daartoe enkele stukken bij. Voor zover dit motief een nieuw element betreft merkt de Raad op dat verzoekster weliswaar kritiek levert, doch geen poging onderneemt om de gehanteerde landeninformatie te weerleggen met objectieve en recente informatie die betrekking heeft op het onderwerp in kwestie: het al dan niet voorkomen van de praktijk van mensenoffers in Kameroen. De bijgevoegde informatie van de Canadese asielinstanties (stuk 4) betreft Nigeria en is daarom, de aangetoonde naburigheid van dat land ten spijt, irrelevant voor het huidige geding, zowel wat het voorkomen van de praktijk van mensenoffers betreft als voor het motief van de bescherming van de nationale overheid tegen deze praktijk. De informatie over de auteur van de landeninformatie (stuk 4) bevat geen informatie die de informatie zelf tegenspreekt en vermag deze daarom niet te weerleggen.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 77 893 van 23 maart 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. De tweede asielaanvraag bevat verder geen elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het herhalen van haar asielrelaas en de voornaamste motieven van haar verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kameroen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER